

ხელნაწერი: ... (A-363), XVII ს.

მინაწერები

4v

ქ.მკუდარი მაქეთ ხატაველთა საკაცეზედ მათრაჰევდა
შეპყრობისა მონანდომთა ტარიელ დამათრაჰევდა
ულახროდ და უმახვილოდ ეს მიკვირს თუ მათრახევდა
ნაცვლად შავზე შეჯდომისა საკაცეზედ მათრახევდა

5r

ქ აქა ხატაველთ ძმა მიჰყავთ საკაცეზედან მდებარე
ავთანდილს შეხვდეს მტირალნი ტარიელის ქებადრე
მის შეპყრობისა მდომელთა ცეცხლი მოგვიდა მდებარე
მათრაჰით მოკლა მოვაო აგერა შავსა ზის მრე ბარე

6r

ქ. ჰპოვა ავთანდილ ტარიელ უკანა მინადენია
თითს იშვერს თქუა თუ ის არის უხარის არ თუ სწყენია
მაგრამ ტარიელს ახოვნად შვენთან სინაზენია
მოურწყავს გიშრის ღართა ვარდი ყვითელი ენია

6r გვერდის აშიაზე წვრილი შრიფტით

ქ. ავთანდილ მისდენს უკანა ტარილ მოვა წინარე
მას შეეცვალა სალხინოდ იგ ჭირი მოუთმინარე
.... ვითა მნათი ხელქმნილი მოყმე მათთანა ვინ არე
...სთხზვია ვარდსა ბროლი და მოწი გიშრითურთ მინარე

10v გვერდის აშიაზე მარცხენივ

ქ ყმასა შეპყრია ასმათი ყელსა აბჯენდა დანასა
რას ესრჩი ვარდი დაზვრია იგ კიდევ უფრო დ.....
მითხარ ვინ არის იგი ყმა ჰკითხევდა ამის
არას ვიტყვიო იგ ვინმე პატივ

13r

.....
თქუენი მძებნელი მოვსულვარ ქარვად შემქმნია ლალები
თუ არ მიაშობ უთუოდ სიკუდილსა არ ვეკრძალები
უთხრა შეგყრი მას ყმასა ნულარ გდის თვალთა წყალები

24v

ქ აქა გლოვა ტარიელისაგან სიკვდილი სარიდანისა

იგ სრულ შავითა შემოსა მის ლომ ნაკვეთის ტანისა
იგ გლოვით გამოსასვლელად პატიუი ფარსადანისა
აწ დაბადება ქალისა მთვარულე მონავანისა

27r გვერდის აშიაზე მარჯვნივ

. მნათობით
გამოჰკრთის მუნით სინათლე
ეს ქუე ძეს მისთუის იგი ტახტსა ზისა ზე რასა
წიგნსა უკითხვენ სწამლობენ სიჯვენ მაჯისა ძგერასა

.
დიდთა
იგი ზაფრანად
მტერი მიიკვალ

31r

ქ. ზედა მოსდგმია ასმათი ტა
წიგნი მომართვა იგ მისი მზე ვერ უდარებს რომელსა
ხატავეთს წასვლა ებრძანა პირსა ელვათა მკრთომელსა
გულსა დაედვა იმედი მას ლომსა ვეფხვებრ მხლტომელსა.
. ბის აჯითლა ამბავიც მაქუს
. შერთაო ყმისათვის ამას არ შეედ
ლაშქართა წვევა უბრძანა საომრად წაეყარება
აწ ნახეთ მისი სიქველე ანუ კელ ფერჯთა წმარება

37v

ქ. ეს ვინმე კაცი აფრთხილობს ტარიელს ღალატისა
ეგ არ იქნების აროდეს ლომი შესინდეს თხისასა
მე კარგად გამეჩვენეო ... ნილია მზი
მოყმე მცნე ლალი უებრო

38r

დიალ უმუქფა კაცსა ვერვინ
წიგნითა მივეც მამული არა ჰქენ
ინდოეთს ციხე ქალაქი
კელი ჩურთი სიბრძნე ჩემი

41v

ქ. ხატაეთს გამარჯვებული ჯელ ჩამობმული ტარია
რამაზ მოჰგვარა მეფესა ჯელჯუნით შენავარია
მას საიმედო ფიცი აქუს ხელობამ ველარ დარია
პირისპირ მზესა დაუსვეს ლხინი არა აქუს მწარია

42r

ქ. ეს საჯილდოდ ეყოფის აქ უზმენ ერთა ჭამასა
მოულოცვენ და აქებენ თავსა აყრიან დრამასა
პირისპირ უზის სალხინოდ მისთვის რა დღე სჯობს ამასა
ცეცხლი დავსია დამწველი გული აღარა დანასა

47v

ქ. აქ მეფე არჩევს ვაზირობას არ ვიცი რა მოწვებისა
ხუარაზმმაჰ მოჰყავს სასიძოთ არ გავსა არა ჰქედებისა
იგი უცხო ვინმე საწყალი მოყმე უბრალოდ კუდებისა
ნესტან დარეჯანს ტარიელს ჰყრის მაგრამ არ ეყრებისა

48v

ქ. საწოლს მჯდომი ტარიელ შექრუმვით სევდიანადო
სასიძოს მოყუანისათვის გულს ლახვარი სჭირს დანადო

53v

ქ. აწ გაუცუდდა ფარსადან იგ მისი თათბირობანი
ავად მოუჭდა ხუარაზმმას ქორწილი სიძე სძლობანი
მზე დაუკარგავს ტარიელს ეწვივნეს ვარდთა ზრობანი
[.....]

55r

[.....]
ქაჯს მისცა ზღვასა დაანთქა ვარდი დათრთვილა დანასეს
ტარიელთათვის ხელქმნა და ჭირთა სიმრავლე ანესეს
მამას გაჰყარეს სამკვიდროდ და მოაშორებეს ანასეს

56r

[.....]
ჯელთ ჯმალი გატეხილი ბიძა ძეთა მოვამდურით

მას ისრები ზედ ასხია სისხლი ღვარად არა წურვით
მიკდომია მას ლომგულსა იგ დოლბანდი მრუდად ბურვით

56r

ქ. აქ ტარიელ შეეყრების მიეგების ზღვისა პირსა
უცხო უცხოს შემეცნების ამოართვამს ისრის პირსა
მას უამბობს ღალატსა და იგ მტერთაგან წანაკიდსა
ჰკითხავს ვინ ხარ ლომო გმირო პირი გიგავს მზისა პირსა

68r

ქ. მოვიდა პირმზე ავთანდილ მპოვნელი ტარიელისა
მეფე ეხუევის ტკბილად და ცრემლი აღარა დენისა
გამზრდელ გაზრდილთა საქებად ჯმარება უნდა ენისა
ამათ უამბობს ამბავსა მის მზის ნახუასცა ელისა

68v

ქ. დევნი დაჯოცა ტარიელ შექმნა სისხლისა მდენები
ასმათ ილოცავს ღ~თის წინა გამარჯვებისა მქენები
ვით მოჰკდომია შეკაზმვა ბევრი ჯამს ქებად ენები
მკლავის ძალითა დაჯოცნა არა შეჰყოდა სენები

69v

ქ. ნუთუ ვარგო რა მას ხელსა კულავ წასვლად ეთხოვბოდა
იგ სიცოცხლისა ნიშანი მას მისგან ეთხოვბოდა
მან მარგალიტი შეისხნა რომელი მკლავსა ებოდა
კულავ ფიცა უმტკიცებს ქმრობასა სხვას არვის ეთხოვბოდა

76v

ქ. მეფე სკამს ესვრის ვეზირსა კედელსა შეაღეწებსა
ნებით არ უშბვებს ავთანდილს იგ მისსა შენახვეწებსა
შეუთვლის თულა მეტყუო თეთრსა დავიგლეჯ მიწ[.....]
[.....]

86v

ქ. წაართვეს ნესტან დარეჯან აქამდის ზღვაში ტყუედარი

ქ. ფატმან რა ნახა ჩაგზანა იგ ორნი ვინმე მკედარნი
ქაჯნი დაჯოცნეს ზღვას მისცეს არ იყო მათთვის ცხედარი
აქ მოეგება და ეხვევის ვინ ნახოს ეგრე მზედ არი

91v

ქ. თუალნი ვითა მარგალიტი გარდმოყარა ცრემლი ჳშირი
ქ. ადგა ასრე გულუშიშრად ვეფხვი იყო ანუ გმირი
ლხინი ლხინად არა უჩნდა მართ აგრევე ჳირად ჳირი
ქ. მთხოვა გარე აკილითა ოუბურავს ტანი პირი

112r

ქ. ავთანდილ დაჯდა ტირილად ტირს ჳმითა შვენიერთა
ყორანსა გაგლეჯს ხშირ ხშირად აფრთხობს ბროლისა ჳერთა
გახეთქა ლალი გათლილი ანდამატისა კუერისა
მუნით წყარონი გამოჩნდეს მოწი ვამსგავსე ფერისა

114r

ქ. ბროლ ფიქალ წამწამ გიშერად კულად მიქეთანა
ყაყაჩოს უბრწყინვალესო მოწი ტუჩისა მიწეთო

587v გვერდის აშიაზე გაკრული და დიდი შრიფტით

მინაწერი ღმერთის სიხარული ჩემზედა ოდეს გამოჩნდების
ქვითა რათ დამწვი უცხოს უცხომ რათ მამიდე ცეცხლებრ ალი მიწერილია

124v

ქ ფატმან ავთანდილს თვალითა ტკბილითა შემხედველითა
ავთანდილ უთხრა მითხარი სოფელი ასრე მქნელია
აღარ ვისად მცალს უმისოდ გული ვისთვისაც მწველია
ბრძენთა თქმულია მოყვარე არ გაიშვების ძველიო

125v

გადაჯდეს და ფრიდონისსა სრა ნახეს მოსაწონები
გამოეგება მრავალი ოქროს სარტყლითა მონები
ფერტა საფენლად ოქსინო მართ მათგან არს ნაქონები
თავსა აყრიდეს ოქროსა ხუეტს ჯარი მუნ ნარონები

148v

მოახსენა ხელმწიფეო ვიკადრებ და ნუ გასწყრები
თუ ხმელეთი სრულად მქონდეს ვერცა მაშინ გაგეყრები
მე მეყოფა შუქი თქვენი ვარ მზის ეტლთა შენასწრები
ვერ გავსწირავ ჩემგან ზრდილსა არცა სხვაგან ვიარები

150v

ტარიელ იწვა სენთაგან დავარდნილ გულ ნაცემული
აწ ახლა გაკდა მართ ასრე ვით გულსა დანა ცემული
რა ესმა ასრე ეწყინა ვითა ასპიტთა ცემული
ლხინი მოსძულდა არ უჩნდა ჩანგ ბარბითა დანა ცემული
აქა ქარიელისაგან არაბეთს ავთანდილსა და ფრიდონთან კაცის გაგზავნა

128v

ქ. ქორონიკოსა ულ-სა ამ წელს თვესა აპრილს იბ გივი ამილახვარი ბეასნან ერისთავი
გაიპარნენ.

132v

ქ . დავით მეფე დასვეს.